KARİKATÜR

SAN FRANSİSKO KONSERİ :

Şef — Haydi arkadaşlar, hep birden dünyanın istiklâl marşını çalalım!.

GAMALI HAÇ ÇATLADI!

ANKARAYA MEKTUP

Şu İstanbulun deniz mevsimi başlamadıkça galiba ben ona ısınamıyacağım. Yazıyorum, yazıyorum, hep fena taraflarını yazıyorum. Okurlarım hele bugünkü ne dayansınlar. Çünkü meşhur isimlerile Sülün Bey'lerden bahsedeceğim. Onlara Bey dedim, fakat ne yapalım bu, onların meşhur sıfatlarıdır ve bunu kullanmakla bana bir mesuliyet de gelmez.

Henüz Ankaralılar ve bilhassa Yenişehirliler bunlardan o kadar şikâyetçi değil ama, burada maazallah!..

Diyebilirim ki, İstanbulda insanlarla beraber bir cemiyet de onlar... İstanbulluların bütçelerinden geçinip gidiyorlar. Evlerine ortak, kilerlerine ortak, pişmiş yemeklerine ortak, çocukların yemişlerine ortak... Oooh kekâ!..

İstediğiniz kadar deliksiz dikişsiz mazbut ev yaptırınız. Onlara vız gelir; hemen onlar da ustalarını yollar, bu evin köşesinde bucağında yuvalarını yapar ve deliklerini açarlar ve yerleşirler.

İnsan İstanbuldan uzakta iken İstanbulun tavan farelerini bile hoş bulur da onların bu tavan cümbüşlerinin tıkırtılarını musiki addeder. Fakat hakikat başka, hayal başka. Bu tıkırtılar her güne binince acı hakikat kafalara dank der. Her şeyinize, her şeyinize ortaktırlar. Tel dolabınız sağlam değilse her tabağa bile onlardan sonra el uzatabilirsiniz; ne saadet, ne saadet!..

Geçen gün bir mecliste bu mahlûklardan şikâyet ediliyordu; herkes bir marifetini hikâye etti:

— Bizim evde bir tane var ki, eğer bunlar çok yaşıyorsa Bizanslılar devrinden kaldığına şüphe yoktur. Meret kapanlara sığmıyor. Kediler ise sinmişler onu görünce fare deliği bin paraya. Bize gelince karşısında el pençe divan duruyoruz. Her gün yemeğini hazırlayıp bırakıyoruz; çünkü aç kalıp bizi yemesinden şüphedeyiz. Merdivenlerden bir çıkışı var ki gürültüsü ve temposu itibarile bir derebeyi çıkışına benzer. Zannedersiniz ki ev sahibinin bize diktiği bir nöbetçidir.

— Bir zaman biraz ceviz almış, çocuk oynasın diye bir sepete koymuştuk. O gece evde öyle acaip gürültüler ve muttarit tıkırtılar oldu ki hırsız geldi diye yorganları başımıza çekip sabaha kadar titreştik. Hakikati sabahleyin öğrenince ferahladık. Meğer tehlike hafifmiş ve nihayet bir kilo cevizin başında imiş. Mesele şöyle olmuş: Bir tanesi sepetten bir cevizi alıp merdiven başına götürüyor ve oradan aşağıya atıyor, aşağıda bekliyen diğeri de alıp yuvasına taşıyor. Bir nevi umumî nakliyat şirketi...

— Bizim evde ise daha tuhafı oldu. Delip fındıkları taşıdığı için torbayı tavana asmıştık. Sabahleyin ne görelim? Tavan delinmiş ve torba bomboş sallanıyor.

— Bunlar bir şey değil; tel dolabın yırtığından girip akşamdan kalan mezeleri lâkerdasile, taramasile beraber yediğine ne buyurulur? Bereket versin şişe boşalmıştı. Yoksa onu da içip kimbilir ne maskaralıklar yapacaklardı.

Başka yeri bilmem ama İstanbulda fareler sivrisineklerle yaban domuzları kadar tehlikeli ve zararlıdır. Bunlarla da bir mücadele açılsa iyi olur. Hiç değil konu komşu bunlara bir sürek avı tertip etsek çok hoş olacak. Vakıa kabadayılık iddiasında bir adam hani bir fare öldürmüş de biri sormuş:

— Kim öldürdü bu aslanı?

— Baba cani mori, baba cani.

Diğer biri de:

— Kim öldürdü bu sıçanı?

Deyince kızarak şöyle cevap vermiş:

— Cit mori cit!.

Fakat av avdır. Meraklılarına hareket tavsiye ederiz.

Zaparta

Her ayın ortasında muntazaman alınız. Kütüphanenizin en zengin bir eseri olacaktır.

ESKİ ZAMAN YEMEĞİ

Yeni evliydiler. Genç bayan yemek pişirmesini beceremiyordu. Kocası da iyi yemeğe alışıktı. Sofrada aç kalmağa başladı. Kadın üzülüyordu. Bir yemek kitabı almak aklına geldi. O akşam yine sahanda yumurta yediler ama kocasına müjde verdi:

— Aşçılık kitabı aldım kocacığım!. Yarın ne istersen onu pişireyim!.

Adamcağızın gözleri parladı:

— Ne pişirelim acaba?.

Kadın kitabın sayfalarını karıştırarak gözüne çarpanlardan birini rastgele söyledi:

— Zeytin yağlı enginar.

— Bayılırım!.

Bayan okudu:

— Bu yemeği pişirmek için on altı enginar, dört kilo soğan, bir kilo havuç, iki kilo zeytinyağı lâzımdır.

Kocası sözünü kesti:

— Bırak şu eski zaman yemeğini karıcığım!.. İki kilo zeytinyağı parasile sekiz ay karnımızı doyururuz.

★

KOMŞU HUKUKU

Komşunun hizmetçisi geldi:

— Bizim bay çok selâm söyledi. Sizin köpek geceleri hiç durmadan havladığı için çok rahatsız oluyor, uyuyamıyormuş. Rica ederim, şu hayvanı defetsinler diyor.

Ev sahibi gülümsedi:

— Baya çok selâm söylersen... Nezaketine teşekkür ederim. Ben de sizin bayanın piyanosundan ve şan derslerinden pek rahatsız oluyorum. O da karısını defedivermesin, olur mu?!.

HOPPA KIZ

İki bobstil konuşuyorlardı. Biri:

— E, sevgilinle ne zaman nişanlanıyorsunuz bakalım?.

Diye sordu. Berikinin yüzü asıldı:

— Bırak Allahaşkına!. Ayrıldık...

— Neden?.

— Koketin biri!.

— Yok canım!. Halbuki sen onun için bir eski zaman kızı diyordun...

— Yanılmışım!. Geçen gün lâf arasında yüzüme karşı: Ben Ahmet Haşimi, Yahya Kemali, Reşat Nuriyi çılgın gibi seviyorum! demesin mi?!.. Bir çırpıda üç kişiyi birden seven bir kızla nasıl nişanlanılır?.

Arkadaşı başını salladı:

— Hakkın var dostum... Sen yine bizim stillerden şaşma!..

★

MEDENİYET

Babası gazetede son harp havadislerini okuyordu. Dersine çalışan oğlu bir aralık başını kaldırarak:

— Baba!. dedi. Öğretmen bize medeniyetin en az elli bin sene süreceğini söyledi!.

Babası ciddiyetle sordu:

— Ya!.. Ne zaman başlıyacakmış?!.

★

SAHİBİ O DEĞİLMİŞ!

Bay N. Anadoluda bir tetkik gezisi yapıyordu. Bir gece gittiği şehirlerden birinde, bir otele misafir oldu. Gece yarısı, tam tatlı uykusunda biri dürtüştürerek N. yi uyandırdı:

— Aman bayım kalk!. Otel yanıyor.

Uyku başına sıçrayan N. cevap verdi:

— Yanlışın var yavrum!. Ben otelin sahibi değilim; müşteriyim. Git ona haber ver!.

Yurdumuzdaki sıtma savaşında çalışan mücadele doktor ve memurları ile işbirliği yapmalıyız. Sıtma gibi can ve kan düşmanı bir hastalığı yenmeğe çalışan bunlar, savaşta cephe önleri sayılırlar. Sıtmadan kurtulmak için halkımız bunlara yardım etmeli, söylediklerini harfi harfine yapmalıdır.

Sıtmasını saklayan, sıtmasını tedavi ettirmiyen ve verilen ilâçları tamamı tamamına yemeyip ziyan edenler kendilerine ve vatana zararlıdırlar. Çünkü hükûmetimiz yurtta yapılmayan bu ilâçları ne güçlüklerle tedarik ediyor ve ne pahasına elde ediyor bilseniz!

Küçük, büyük, kadın, erkek, çocuk ve ihtiyar, beyaz ve zenci herkes sıtmaya tutulur. Çünkü sivrisineğin sokmadığı insan yoktur. Acıkan sivrisinek geceleyin biz uyurken kanımızı emer ve bu sırada sıtma hastalığını da bize aşılar.

No. 487 CİLT: 19, SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 26 NİSAN 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

MEŞHUR DİKTATÖR FİLMİNDEN :

Komik — Sayın seyirciler, komedimiz bitmiştir!..

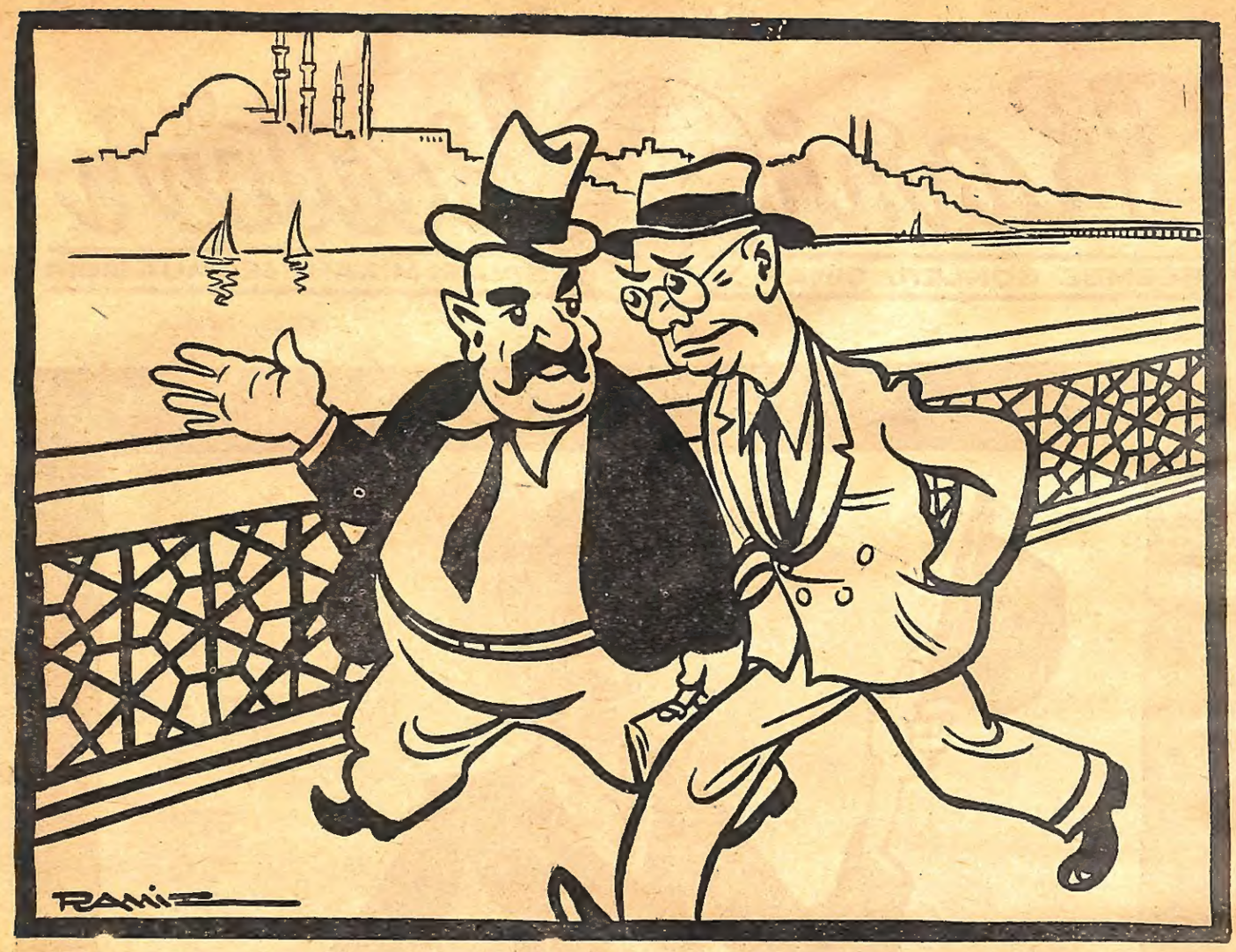

— Balıkpazarına balık, Urfa yağı, zeytinyağı, biraz da koyun eti almağa gidiyorum...
— Şuna kısaca hava almağa gidiyorum desene!..

Birkaç Hitler Fıkrası

Hitlerin iş başına gelmesinden altı ay sonra idi. Salamon bir gece diş ağrısından uyuyamadı ve sabahleyin ilk işi tanıdığı bir dişçiye gitmek oldu. Fakat bu dişçi muayenehanesini kapamıştı. O zaman çaresiz başkalarına başvurmağa karar verdi. Fakat öğleye kadar sokak sokak dolaştığı halde bir tek açık muayenehane bulamadı. O zaman tanıdıklarından bir ihtiyar Yahudiye sordu:

— Yahu koca memlekette bir tek dişçi kalmadı mı?

— Müşteri kalmadığı için bütün dişçiler sanat değiştirdiler!

— Müşteri kalmadı mı? Niçin?

İhtiyar Yahudi ağzını Salomonun kulağına yaklaştırdı:

— Hitlerin rejiminde kimse ağzını açmağa cesaret edemiyor.

— 2 —

Hitler bir gün mektepleri dolaşıyor ve talebelere sualler soruyordu:

— Adın ne?

— Friç..

— Hangi partidensin?

— Nazi Partisinden..

— Bravo.. Senin adın ne?

— Karl..

— Hangi partidensin?

— Nazi Partisinden..

— Sana da bravo... Senin adın ne?

— Maks.

— Hangi partidensin?.

— Demokrat.

Hitler birdenbire kızdı:

— Demokratım demeğe utanmıyor musun?

Çocuk utanarak başını önüne indirdi:

— Kabahat benim değil.. Ailemin içinde herkes demokrattır.

— Ailendekiler hırsız, edepsiz, katil olsaydılar sen de mi öyle olacaktın?

Çocuk şaşkın şaşkın cevap verdi:

— O zaman Nazi olurdum!

— 3 —

Bir okul öğretmeni küçük çocuklara hikâyeler uydurtuyor ve en iyi uydurana ufak tefek mükâfatlar veriyordu.

Bir Yahudi çocuğu şöyle bir hikâye söyledi: Bir kedi varmış. Bu kedi bir sabah beş yavru doğurmuş; yavruların hepsi birden "yaşasın Hitler„ diye miyavlamağa başlamışlar.

Nazi dalkavukları tarafından pek beğenilen bu hikâye döne dolaşa Hitlerin kulağına kadar gider ve Führer bu zeki çocuğu görmek için mektebe kadar gelir. Öğretmen Yahudi talebeyi kaldırır:

— Haydi bakalım, Moyiz; geçen günkü hikâyeyi söyle..

Çocuk başlar:

— Bir kedi varmış.. Bu kedi beş yavru doğurmuş... Yavruların hepsi birden "Kahrolsun Hitler„ diye bağırıyorlarmış.

Hitler kızar; öğretmen renkten renge girerek:

— Geçen gün böyle söylemedindi? diye çocuğa çıkışır..

Çocuk cevap verir:

— O zaman yavruların gözü kapalıydı. Şimdi gözleri açılınca başka türlü bağırmağa başlamışlar..

— 4 —

Bir Nazi Hitleri anlatıyordu:

— Kâinatta Tanrıdan sonra en büyük varlık Hitlerdir. Buna bütün kalbimizle inanmalıyız.

Dinliyenlerden bir Yahudi:

— Doğru konuşmayorsunz, dedi, Hitler Tanrıdan daha büyüktür. Hitlerin yaptığını Tanrı yapamaz.

Nazi propagandacısı memnun olmuştu, gülümseyerek:

— Yok yok o kadar ileriye gitmiyelim, Tanrı elbette daha büyüktür.

Öteki şiddetle reddetti:

— Asla. Tanrı Hitler gibi bir cehennem meydana getirebilir mi?

— 5 —

Hitlere bir köyde oturan ihtiyar bir Yahudi falcıdan bahsettiler. Führer onu hemen getirtti ve gerçekten istikbali keşfedip edemediğini anlamak için bir alay sualler sordu. Karşısındakinin kim olduğunu bilmiyen falcı onun adını, doğum tarihini, o zamana kadar yaptığı bir çok işleri bir kitapta okur gibi sayıp döktü.

Hitler sordu:

— Benim ne zaman doğduğumu da haber verebilir misin?

— Veririm.

— Ne zaman?

— Bir büyük Yahudi bayramından bir gün evvel.

Hitler düşündü:

— O halde kolayını bulduk. Büyük küçük ne kadar Yahudi bayramı varsa takvimlerden kaldırtacak ve yasak edeceğim.

Falcı cevap verdi:

— Fakat buna rağmen öldüğünüz gün yine en büyük Yahudi bayramı olarak ileriki takvimlere girecek!.

Karikatür

Akıl Hocası

Balıkesirde H. E. :
"1. Yalnızım, ne yapayım?
2. Konuşamıyorum, neden?„
CEVAP :
1. Fener bekçiliği yapın!
2. Yalnız olduğunuzdan.

★

Sökede Z. T. :
1. On senedir sarılığa tutuldum, bir türlü geçmiyor... Buradaki doktorlar İzmire gitmemi söylediler.. Fakat annemin müsaadesi yok.. Acaba mektupla tedavi edilemez miyim?
2. Artık otuzunu geçmiş bir kızım. Maddeten ihtiyarladığım halde manen niçin ihtiyarlamıyorum?...„
CEVAP :
1. Tedavi edilirsiniz ama o kadar yüz kızartacak cevaplara tahammül etmek güç...
2. Otuz yaşlarında ihtiyarladığını zanneden bir kadın, maddeten değil, manen ihtiyarlamıştır!

★

Kiliste M. Ö. :
"1. Sevdiğim kız ceviz kabuğu içinde bir entari istiyor.. Bulabilir miyim?
2. Saatim bir ileri, bir geri gidiyor.... Doğru gitmesi için akıl verir misiniz?
3. Radyodan keman öğrenebilir miyim?„
CEVAP :
1. Hindistancevizinin kabuğu ise bir gardropluk eşya sığdırabilirsiniz.
2. İstanbul Belediyesi, saatleri *meydanlardan kaldırmak suretile davayı kökünden kesiyor!*
3. Yanılıp ta parazitlerden meşketmezseniz neden öğrenmiyeceksiniz?

★

Konyada F. İ. :
"1. Aşık olmanın çaresi?
2. İlk âşıka karşı nasıl hareket edilir?„
CEVAP :
1. Ya zengin, ya güzel veya sersem olmak..
2. *İkincisi, üçüncüsü, dördüncüsü* arasında hiç bir fark yoktur!.

★

Balıkesirde Ş. E. :
"Bir memur, kızımı istiyor. Fakat Ayni yardım almadığını söylüyor... Siz ne dersiniz?
CEVAP :
İhtiyatlı adammış doğrusu: Cep harçlığını kızınızdan kurtarmak istediği besbelli..

★

Kiliste S. G. :
"1. Arkadaşım benden 500 lira istiyor, âhirette 1000 lira vereceğini söylüyor, vereyim mi?
2. İstanbuldaki akrabamın adresini unuttum, lûtfen bana bildirir misiniz?
3. Millî Piyankodan sizin şansınıza bir bilet alsam isabet eder mi?...„
CEVAP :
1. Noter masrafı, pul harcı kendisine olmak şartile hiç durmayın!
2. Sattığı malların bedelile mütenasip bir bardadır.
3. Bileti bana göndermelisiniz ki şansı aldatayım!

★

Eceâbâtta K.H.M.Ş. :
"1. Kocamla darıldım, karımdan ayrılmak mı lâzım?
2. Feleğe darıldım, kiminle haber göndereyim?„
CEVAP :
1. Doğrusu da bu.. İkisini baş göz eder, siz de aradan sıyrılırsınız!
2. Kasabanızın postanesi kabul etmezse Bakırköy hastanesine başvurunuz! **Akılhocası**

— Kocacığım, bu yaz Çamlıcaya gitmiyelim... Oranın havası pek yüksek.
— Adanın daha yüksek karıcığım. İki bin lira istediler!

EL HAFİFLİĞİ

Nişan töreni yapılıyordu. Genç bayan heyecan içinde, âdeta titriyordu. Yüzüklerin takılma sırası yaklaşmıştı. Kızcağız arkadaşlarından birine:

— Çok heyecanlıyım! dedi. yüzük takılırken düşüp bayılmaktan korkuyorum.

Arkadaşı cesaret verdi:

— Yüzükleri Keramet amca takacak değil mi?!.. Eli çok hafiftir. Benim de bütün nişanlarımda yüzüğü o taktı. Taktığını değil ya, çıkarıp nişanlı değiştirdiğini bile farketmezsin!.

ÇALIŞMANIN ZEVKİ

Dilencilere çok kızar. Bir gün kendisinden para istiyen bir dilenciye söylendi:

— Ne diye vaktini dilenmekle geçiriyorsun?. Elin ayağın tutuyor... Gidip çalışsana!

Dilenci tuhaf tuhaf yüzüne baktı:

— Siz hiç dilendiniz mi?

— Tabii dilenmedim!.

— Öyle ise çalışmanın ne demek olduğunu bilmezsiniz!.

YUVA KURMAK VE YUVAYA KURULMAK

Bay peder, bayan kerimesinin bir bay bobstille nişanlandığını tesadüfen haber almıştı. Bir aralık evde karşılaştılar. Bay peder kızını tebrik etti. Sonra:

— Nasıl bir adam bu nişanlandığın herif?.

Diye sordu. Kız yılışarak anlattı:

— Çok iyi bir genç. Güzel bir yuva sahibi olmak hevesinde!.

Bay peder memnun oldu:

— Aferin!. Bu fikrini beğendim işte!.

— Bizim ev de çok hoşuna gidiyormuş!.

— ?!?!.

— Haydi gel, şurada bir kara borsacı oturuyor, apartımanına girelim...
— Boş ver... Eline geçersek herif bizi mal zannedip mahzene kilitler!..

Kimse DUYMASIN

ACABA?

Paralı bir dost, artık çalışacak yaşta olmadığı için işi oyuna dökmüştü. Fakat çocuk oyununa sanmayın, hava oyununa!. Tanıdıklarından biri kendisine altın alıp satmasını tavsiye etmiş. Onun da bu işe aklı yatmış. Başlangıçta epeyce para vurdu. Fakat sonradan işleri tersine gitmiş olacak ki geçenlerde dert yanıyordu:

— Herif çıkacak dedi, aldık, düşdü. Düşecek dedi, sattık, çıktı. Hasılı ne dediyse olmadı.

Dinliyenlerden biri ciddiyetle sordu:

— Askerî muharrirlerden olmasın sakın?!.

KİM VERECEK?

Zengin, ama çok zengin bir adamdı. Bir kızı vardı. Çirkin, ama çok çirkin bir kızdı!.

Vakti gelmiş, geçiyor, kaynatasının parasına tamah edip bu duvak düşkününü almağa cesaret edecek bir babayiğit zuhur etmiyordu. Nihayet para canlısı bir delikanlı sağlık verdiler. Araya adam koydu, Beyoğlunda konuşmak için bir birahanede buluştular.

Kız babası bira, çeşitli mezeler ısmarladı. Bir yandan çekip atıştırmağa, bir yandan konuşmağa başladılar. Babası kızının iyi huylarından, iş bilirliğinden, çeyizinin zenginliğinden bahsedip duruyor, garsonlar da ha bre tabak tabak havyar, kadeh kadeh bira taşıyorlardı.

Delikanlı hesabın gittikçe kabarmakta olduğunu gördükçe rahatsızlanmağa başlamıştı. Bir çok zenginlerde olduğu gibi bu adamda da fazla cimrilik var da hesabı kendisine bırakıverirse felâketti!.

Kaynata bir yandan anlatıyor, kafası tütsülendikçe de git gide açılıyordu. Nihayet son kozunu ortaya attı:

— Oğlum!. dedi. Benim kızımı alacak kimse mesut olur. Çünkü kızımın bütün iyi huyları bir tarafa, ben de damadıma elli bin lira düğün hediyesi vereceğim!.

Delikanlı heyecanla sordu:

— Hesabı da siz verecek misiniz?.

ÇAMDEVİREN

SAVAŞTAN BARIŞA

Bitti şükür Berline önce varmak yarışı;
Bilmem kaça mal oldu bu yolun her karışı?

Nihayet koca şehre beyaz bayrak astırdı
Soldan Müttefiklerin, saydan Rusun sarışı.

Nazilerin yegâne derdidir bugünlerde
Şeflerinin yakayı, paçayı kurtarışı!

Bize yağı, şekeri on misline yedirtti
Onlardaki hırsların son haddine varışı.

Mademki kâr etmedi onların yüreğine
Yetmiş iki milletin sulh için yalvarışı;

Şimdi nasıl cihanın kalbine tesir eder
O dünkü zalimlerin yalvarıp yakarışı?

Düşün kimler başladı altı yıl evvel işe,
Kimlere nasip oldu sonunda başarışı?..

Kanların akmasına yol açan çılgınların
Bize üzüntü vermez gözünün yaşarışı.

Böyle karma karışık savaşın, Çamdeviren,
Az çok Arap saçına benzer elbet barışı!

Çamdeviren

İLKBAHAR ÇİÇEKLERİ

— Böyle açılmış, papatyaya mı benziyorum, koyungözüne mi?
— Malın gözüne benziyorsun!..

— Git zeytinyağı ara diye beni evden çıkardılar...
— Ayol, anlasana sana müebbeden yol vermişler!.

Hikâye

GÖSTERMELİK..

Yazan: ÇALAPALA

Üç arkadaştılar. Başkaları onlara "Üç ahbap çavuşlar,, derdi. Hollywooda gitseler kapışılacak üç tip!. Biri uzun, ama bir haylı uzun... Biri kısa ama hatırı sayılacak kadar kısa... Öbürü de orta boylu... İkisi gözlüklü, birisi gözlüksüz. İkisi sarışın, birisi esmer. İkisi bıyıklı, birisi tıraşlı. İkisi muharrir, birisi ressam!..

Boşuna aklınızı yormayınız!. tanıdığınız kimseler değildir. Rahatlarına düşkün insanlar oldukları için şöhret yapmağa vakit bulamamışlardır. Yalnız belki ayni renk pardösüleri ve çok defa ikisinin bir renk ve desende boyun bağlarile gözünüze çarpmışlardır, ama onu da zannetmiyorum.

Hem tanısanız da ne olacak ki?!.. Bu hikâyemin kahramanlarının tamamile hayali olduğunu kabul ediverin!

Dedim ya, üç ahbap çavuşların ikisinde olan şey daima üçüncüsünde bulunmazdı. Aralarında müşterek olan şeyler yalnız üçünün de ingilizce bilmesi ve üçünün de bekâr olması idi. Bahar yaklaşınca:

— Gelin çocuklar, bu sene Adada küçük bir ev tutalım! dediler. Hem biraz kafamızı dinlendiririz, hem de doyasıya eğleniriz.

— İskeleye yakın bir ev olmalı!
— Tabii!
— Etrafta karı kız bulunmalı!
— Tabii!
— Möble olmalı!
— Tabii!
— Pek te pahalı olmamalı!
— Pek tabii!..
— İki oda yeter!.
— Bir oda bile kâfi... Ucuz olsun da!
— Kaça kadar tutabiliriz acaba?.
— Yüz lira verdik mi tamam!
— Acaba?.
— Haydi olsun yüz elli... Adam başına ellişer lira düşer. Altı ay yaz!.. Fena mı?
— Mükemmel!.
— Haydi bakalım Coni! Yarın gidiyoruz!.

— Hay hay!.

Coni dedikleri en uzun, sarışın, aynı zamanda bıyıklı ve gözlüklü olanı idi. Selvi boyu, sakin tavırları ve aşırı sarı rengile İngilize çok benzediği için bu lâkabı almıştı. Beyoğlunda gezip tozmağa çıktıkları zamanlar lâf olsun diye aralarında ingilizce de konuştular mı herkes onu sahiden İngiliz sanırdı. Yerine göre bazan küçük sarı da İngiliz olur ve üçüncüsü sözde onlara arkadaşlık ve tercümanlık ederdi. Bazan da küçük sarı Hacı ağa olur, öbürleri ona İstanbulu gezdirirlerdi.

Bunları niçin anlatıyorum biliyor musunuz? Bizim üç ahbap çavuşların bugünlerde pek geçer akçe olan iki tipten nasıl faydalandıklarını anlatmak istiyorum da ondan. Beyoğlunun eğlence yerlerinde yabancı hayranlarını avlamak için İngiliz yahut Amerikan olmak, esnaf tavlamak için de Hacı ağa rolünü oynamak onların buluşudur.

Evet, "Yarın gidiyoruz Coni!,, dediler. Fakat bu yazlık kararını daha bahar gelmeden verdikleri için olacak, onların Adaya gidip ev aramağa niyetlendikleri dört pazar arka arkaya yağmur yağdı; tabii, gidemediler. Nihayet bir pazar, çini renkli semadan altın ışıklarını döken güneş onlara güler yüzünü gösterdi. Hemen vapura atlayıp Büyükadaya yollandılar.

Ne dersiniz, bütün evler tutulmuş!. Yalnız bazı simsarlar paradan çekinmezlerse şimdiye kadar evlerini hiç kiraya vermemiş bazı kimseleri kandırabilecekleri-ni söylediler. Olan olmuştu bir kere:

— Peki!.

Dediler. O zaman bir tane boş ev bulunmıyan adada elli kadar ev zuhur ediverdi. Kiralar ehven!. En pahalısı yüz lira... Yalnız, aklınıza bir şey gelmesin, hava parası falan değil, ufak tefek bazı tamir, vergi işleri için ayrıca beş yüz lira kadar bir para vermek lâzım!.

Simsar bunları anlatıp adım başında yeni bir ev göstere dursun. Üç ahbap çavuşların gözleri dört açılmış, bu evlerde oturan genç kızlara bakıyorlar. Ne mutlu tesadüf bu!. Her baktıkları evde bir güzel kız!.. Üç ahbap çavuşlarda el ayak lâçka... Kirayı falan sordukları yok:

— Kim bu kız?.
— Ev sahibi madamın akrabası!.. Sık sık buraya gelir. Sizi rahatsız etmez ya?!.
— Ne demek efendim!.. Bütün yaz burada otursunlar!.

Nihayet ev değil, bir mahalle beğendiler. Sağda, solda, her tarafta cıvıl cıvıl genç kız kaynıyor. Her renketen, her boydan, her çeşitten var. Hepsi de gülümsüyor, hepsi de ümitler veriyor, üç ahbap çavuşların aklını başından alıyorlardı.

— Yüz lira kira çok sayılmaz! dediler. Beş yüz lira tamir parası da zaruri... Şimdiki zamanda ev sahiplerinin de durumu kötü doğrusu!.

— Sarı kız benim ha!.
— Olur!.. Yandaki evin sarışını da benim...
— Ben dört tane birden gözü-

Erkek — Tabiat, artık yeşillenmeğe başladı.
Kız — Anlaşıldı, siz de tabiatı taklit etmek istiyorsunuz!

BOYACIDA SAĞLAM AYAKKABI

— Çok boya sürme... Bizim yüzümüz kadar sağlam değildir!

me kestirdim.

— Öyle ise hepsinden hava alırsın!.

— Görürüz!.

* * *

Paralar verildi. Kontrat yapıldı. Simsar tam bir hayat adamı!. O da evden falan değil de hep kızlardan, kadınlardan bahsediyor...

Ev tutuldu ama onların adaya taşınmaları bir iki ay sonra olabildi. Onlar işlerini düzeltinceye, havalar da ısınıncaya kadar Haziran gelmişti. Yalnız her pazar bir kere adaya gidip dolaşıyorlardı. Ev arayanlar, simsarlar, pencerelerde, kapı önlerinde salınarak dolaşan genç kızlar!..

Haziranda taşındılar. Üç ahbap çavuşlar gönül verdikleri kızlarla tanışmak için fırsat ararken birdenbire sevgililer ortadan kaybolmağa başladı. Üç gün, beş gün, bir hafta dişlerini sıkıp beklediler. Şaşılacak şey!. Mahallede yüzüne bakılır bir kız kalmamıştı. Nihayet içlerinden en pişkini biçimine getirip madama sordu:

— Madam, senin bir akraba kız vardı. Ne oldu? Hiç görünmüyor!.

— İstanbulda gitti bay!.

— Ya... Ne zaman gelir acaba?

— Artık gelmez bay!.

— Acaip!. Neden?

— Benim kardeş var, Beyoğlunda... VVar onun iki tane apartıman.

— E?!..

— Apartıman veriyor bekârlara pansiyon!.

— Güzel!.

— Şimdi apartıman boşalmış. Odalar tutuluncaya kadar bizim kız orada kalacak.

— Neden?

— Müşteriler apartımanı görsünler için!

Üç ahbap çavuşlar bütün komşu evlerin de birer göstermelik kızı olduğunu, evler tutulduktan sonra İstanbula döndüklerini öğrendiler ama iş işten geçmişti.

Çalapala

★

Gİ - YİN - MEK !

Biri Ankarada, öbürü İstanbulda olduğu için görüşememişlerdi. Ankaradaki izinle İstanbula gelince arkadaşını ziyaret etti. Hoş beşten sonra dostunun elbisesini işaret ederek:

— C... Allah versin!. dedi. Bu ne güzel elbise böyle?!.

Beriki boynunu büktü:

— Taksitle.

Bu zamanda böyle güzel bir elbise, hem de taksitle!.

Arkadaşının alâkası büsbütün artarak sordu:

— Söylesene nerede giyiniyorsun?

— Terzi nerede yakalarsa orada!

— O da ne demek?

— Sen gelmeden biraz evvel terzi burada idi. İki aydır taksitleri veremediğim için beni bir güzel giydirdi!..

★

BİZİM PROFESÖR

Bizim profesör başını avuçlarının içine almış, derin derin düşünüyordu. Karısı sordu:

— Doktor, yine ne düşünüyorsun?.

Profesör cevap verdi:

— Yine bir şey unuttum ama neyi unuttuğum bir türlü hatırıma gelmiyor karıcığım!.

TANIMADINIZ MI?

İlânat acentesinin kapısından ensesi kalın bir adam girdi. Yeleğinin üstünde kalın bir altın köstek, parmaklarında pırlantalı yüzükler, kravatında bir yakut iğne parıldıyordu:

— Müdürü göreceğim! dedi!

Gösterdiler.

— Meşguliyeti kesiremden dolayı köydekilere mektup yazamıyorum dedi. Sıhhat ve âfiyette olduğumu gazetelerle eşe dosta bildirmek için ne istersiniz?

Müdür ellerini uğuşturarak sordu:

— Affedersiniz, tanıyamadım; kimsiniz?

Misafir, "kör müsün?!,, gibilerden sert sert baktı. Sonra gerinerek kendini tanıttı:

— Hacı Ağa!..

★

NATÜR MORT

Genç, güzel bir bayan, ressam İbrahim Çallıyı ziyarete gitmişti. Üstadın sanatına âşık olmakla beraber resimden pek de anlamıyan misafir, duvarlarda asılı duran tabloları işaret ederek ha bre soruyordu:

— Bu nedir?

— Bir peyizaj efendim!.

— Ya!.. Bu ne?

— Portre.

— Bu?

— Nü!

Bayan, çıplak resmin önünde fazla durmayıp geçti. Üstadın çok genç yaşında çıkarmış olduğu bir fotoğrafının karşısında durdu. Tabii tanıyamıyarak yine sordu:

— Bu nedir?

Çallı meyus bir tavırla başını salladı:

— Natür mort!.

★

YENİ OTOBÜSLER

Biri gazeteden okudu:

— Yeni bir otobüs gelmiş. Yirmi beş kişilik oturacak, yirmi beş kişilik de ayakta duracak yeri varmış.

Arkadaşlardan biri sevinçle ellerin çırptı:

— Oh, yaşadık. Üç yüz kişilik bir otobüs desene!..

★

UĞURSUZLUK MU?

Memurlara fazladan bir on üçüncü maaş verileceği haberi son günlerde en heyecanlı konuşmalara yol açmıştı. Bir mecliste bunu konuşuyorduk.

— Hepsi güzel ama, dedim, daha parayı almadan herkes nasıl harcayacağını kararlaştırdı bile... Hattâ bu yüzden bir çok evlerde kavgalar, dövüşler olmuş.

Bizim Ali Kıran gülerek sözümü kesti:

— Elbette!.. Adı üstünde: On üçüncü maaş!..

★

HES DELİ Mİ?

Geçenlerde bir toplantıda dünya ahvalinden konuşuluyordu. Siyasetle pek alış verişi olmayan bir bayan sordu:

— Kuzum bir deli Hes vardı; hani tayyare ile İngiltereye kaçmıştı ne oldu o?.

Kocası cevap verdi:

— Ayol o deli değil, Almanyanın en akıllı adamı imiş... Vaktile kaçıp canını kurtardı.

HAFTANIN ZIRVALARI

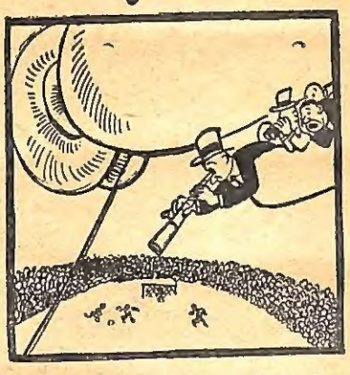

Kalabalık maçlarda baraj balonları tedarik edip ezilmemesi için halkı oradan seyrettirmeli!

Suları kesilen Terkos muslukları akordsuz öttükleri için Terkosu Konservatuvarın idaresine vermeli!

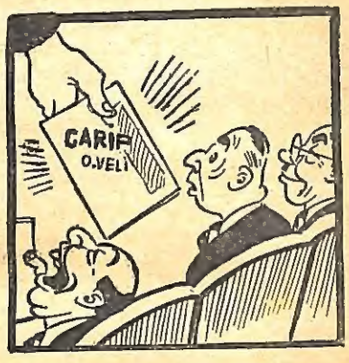

Şehir Tiyatrosu komedi kısmındaki komediler halkı güldüremediği zaman seyircilerin eline yeni şairlerin kitaplarından birer tane vermeli!

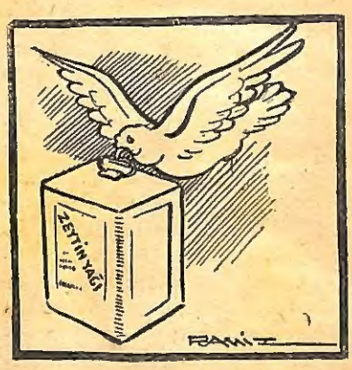

Ağzında zeytin dalı olan güvercin sulh ve kurtuluşun timsalidir. Bundan sonra, güvercinin ağzına zeytinyağı tenekesi vermeli!

ÇÖLEKOĞLU ve Ailesi

Güldürücü Roman

Yazan : Ercümend Ekrem TALU

— 12 —

— Enayi sandığın senden akıllıdır. Bu herifte, nafile, iş yok.

* * *

Gerçek bu ki İdris Efendinin basit aklı öyle olağanüstü ticaret işlerine ermiyordu; eremezdi de. O, muayyen bir metaı toptancıdan şu kadara alıp, üzerine yine makul bir kâr zammettikten sonra perakende satmağa alışmıştı.

O vakte kadar da hiç kimseye, alış verişinden dolayı hesap vermek, karakollara, mahkemelere düşmek mevkiinde kalmamıştı. Hile, hud'a, gizli kapaklı aksuata... bunlar onun bildiği şeyler değildi. Bir ara, hükûmet sürür, aksülümen gibi bir takım zehirlerin aktarlar tarafından satılmasını yasak etmişti de, İdris efendi, - bugünkü gibi hatırında idi - dükkânında mevcut tam üç yüz elli dirhem sürür ile bir teneke kutu dolusu aksülümeni camiin helâsına dökmüştü. Şimdi, dünyanın kârını getireceğini bilse ermeninin dediği o beyaz zehirin ticaretini nasıl yapardı? Hükûmet bunu yasak etmişse, elbetteki bir şey biliyordu.

Piyasadan, muayyen bir malı toplayıp saklamağa gelince, İdris efendi bunu da ibadullahın haklarına bir çeşit tecavüz sayıyordu. İhtiyaç erbabını sıkıntıya düşürmek günahtı. Canım! şöyle hiç kimseye zararı dokunmaz, helâl bir ticaret yok mu idi? Öylesini arayacaktı. Ve gidip, köşede bucakta, Bedestende, Asmaltında, Uzunçarşı civarında kalmış, eski baba dostlarına tanışacaktı. İcap ederse oralarda tekrar bir dükkân açacak, çoluğunun çocuğunun rızkını günaha girmeden, devlet nizamlarına karşı gelmeden çıkarmağa bakacaktı.

Bu temiz düşüncelerini karısına da açmayı uygun gördü. Akşam, sofra başında, çocuklar odalarına çekilip de karı koca baş başa kaldıklarında, ilkönce lâfı açan Şazimend hanım oldu..

— Bugün o ermeni tellâl ne ye geldi? Ne konuştunuz? diye sordu.

İdris efendi de, olanı biteni bir bir anlattı. Sonunda da kendi fikirlerini, tasavvurlarını söyledi.

Şaziment hanımın içi meğer dolu imiş. Kocasını, sonuna kadar dikkatle ve sabırla dinledikten sonra, birdenbire:

— Bak, efendi! Sana bir şey söyliyeyim.. dedi; bizi buraya getirdin, şu lüküs evde oturtuyorsun. Eksik olma! Allahü taalâ hazretleri ferahlık vermiş, âsanlık ihsan buyurmuş, halin vaktin maşallah yerinde. Rabbim taa ziyade etsin. Faket mademki bizi buraya getirdin, her şeyimizi ona göre temine mecbursun. Sağımızda solumuzda, üstümüzde altımızda oturan ciğeri beş para etmez adamların karılarına, bir de bana bak. Bizim öte mahalledeki Tahtacının Habibe hanımdan farkım varsa, hâşâ huzurdan bana da eşek desinler. Ortalık süpür, yemek pişir, kotar, bulaşık yıka, çamaşır arıt, minare boyu evden tâ bodrumlara kadar in, çık... Helâk olduk artık. Şu bitişiğimizdeki pangacının yelloz karısı, Allahın günü bebekler gibi süslenip de nisbet verircesine bana görünmüyor mu, kahrımdan fenalıklar geçiriyorum. Onlar bir karı bir koca oldukları halde urum hizmetçileri var. Yemeği de, orta hizmetini de o yapıyor. Çamaşıra ariyeten dışarıdan adam da getiriyorlar. Sanki onlar bizden vâriyetli mi? Senin ya paran var, yahut ki yok. Varsa, marifet salt buralara gelmek, apartumanlarda oturmak değil, ona göre de evini barkını rahat ettirmektir. Ne diyeceğini biliyorum. Hazır para çabuk tükenir. Şu halde sen de hep bu konu komşular gibi işler çevirmeğe bak. Asmaltında, bilmem nerede dükkân açacakmışsın. Dükkânın ne getirdiğini öbür mahallede iken gördük. Bazı günler, kazancın, ekmek paramıza bilem yetmiyordu. Öyle değil mi? Söylesene, efendi, hu!

— Öyle.. amma...

— Amması yok. Esnaf adam, Gümüşsuyunda, apartumanlarda oturmaz. Adı üstünde: Gümüşsuyu. Ceplerin som gümüşle dolup dolup boşalacak ki böyle yerde tutunasın.

— Peki! fakat...

— Dur da lâfımı bitireyim. Kısmet ayağına gelmiş. Ne diye tepiyorsun?

— Yasak... Haram...

— Zamanede helâl, haram ayırdediliyor mu? Hele yasayı kim dinliyor? Bir sen mi kaldın aptal dede? Herifin söylediği zıkkımı sen satmasan başkası satacak. Durmadan eloğlu evler, konaklar, iratlar sahabısı olacak, karılar bana nisbet verecekler. Yabanın ne idiğu bellisiz pangacısı tirendaz hizmetçiler kullanacak, ben de pir aşkına, kocam aptalın biri diye, saçımı süpürge ederek ömür tüketeceğim. Yağma yok!.

İdris efendi ne cevap vereceğini şaşırmıştı. Karısının, daha bu âna kadar böyle konuştuğu vaki değildi. Bu cesareti acaba nerden ve kimden alıyordu?

Bu sualin cevabını vermek, muhitin insanlar üzerindeki tesirini bilenler için o kadar da zor değildi. Şazimend hanım sağına soluna baktıkça gördüğü şeylerin kendinde mevcut olmamasından utanç duyuyordu.

Toyluğuna ve görgüsüzlüğüne rağmen, Tanrının günü karşılaştığı nazarların istihzakâr mealini sezmekte güçlük çekmiyordu. Bütün konu komşu, kendi ayarlarında olmayan bu acaip ailenin nasıl olup da aralarına karıştığına hâlâ hayrette idi ve bu hayretini gizlemiyordu.

Bir gün, Şaziment hanım, bal rengi mantosu ve yeşil baş örtüsü ile çarşıya gitmek üzere apartımanın cümle kapısından çıkıyorken, boylu boslu, astrakan kürklü, ondüle sarı saçlı bir bayan, ona işittirecek surette kapıcıya sormuştu:

— Bu mahalle karısı da kim? Hanım mı? Hizmetçi mi? Nenin nesi? Hep görüyorum, acaip acaip kıyafetlerle dolaşıyor...

Şazimend hanım bu terbiyesiz kadının ağzının payını verecekti ama, sözlerinin kısmen de haksız olmadığına bizzat kanaati olduğundan vaz geçmişti. Öyle ya? Nerede onun süsü, nizamı? Nerede kendi perişan kılığı! Bu genç yaşında, onun gibi giyinmek, süslenmek imkânları varken, yapmıyor idiyse kabahat yine kendisinde ve kocasında idi.

İdris efendi, önceleri olsa, karısını sus[illegible] ona haddini hemen bildirirdi. Bu defa, nedense sersemlemişti. Kadın haksız konuşmuyordu. Durup dururken, ailenin hayat şartlarını değiştiren kendisi olmuştu. Bu düşüncesiz hareketin avakibini çekmek de tabiatile ona düşüyordu.

Sustu ve düşünceye daldı. O esnada, Şaziment hanım da onun çehresinde, sözlerinin tesirini tetkik ediyordu.

Bir müddet, odayı kaplayan derin sükûtu yine kadın bozdu.

— Beni dinlersen, hiç düşünme. Herifi çağırt. Onlar ticaretin kurtudur. Birlik ol. Hangi iş çok kazanç getiriyorsa ona giriş. Ar yılında değil kâr yılındayız. Elâlem hazine doluları para kırıyor. yüz panganotla işe başlayanlar altı ayda Kaarun kesiliyorlar. Onlardan aşağı kalır nemiz var? Biraz da ben o heriflerin karılarına nisbet vereyim.

Bu prensiplere bir de örnek vermek lüzumunu duyan Şazimend hanım, ilâve etti:

— Altımızdaki katta oturan Yahudi yok mu? Evvelki yıla kadar Kalatada ufacık bir dükkânı varmış. İki senenin içinde on kere yüz bin lira kazanmış.

— Ne biliyorsun?

— Alış veriş ettiğim bakkal söyledi. Kapıcı da tazdik ediyor.

— Onlar yapabilir.

— Sen neden yapamıyacakmışsın? Allahın kulu değil misin?

— Amenna!

— O halde?. Gelecek aydan tezi yok. Bir hizmetçi de bu eve sen tutacaksın. O, Arap saçı gibi kıvır kıvır siyah kürkten bir tane de ben isterim. Köşeye oturup tırnaklarımı boyayacağım. Ellerimi sıcak sudan soğuk suya batırmıyacağım gayri. Allahla ahdim var. Bu mahallede şan vereceğim!.

Bu kadarına tahammül edemiyeceğini belli etmek üzere İdris efendi kaşlarını çattı. Sordu:

— Şan mı vereceksin? O ne demekmiş, o?

— Sanki, tüccardan İdris beyin karısı olacağım. Herkes ayağıma gelip bana müdana edecek. Şimdi kimsecikler kapımı çalmıyor. O zaman ben de 4 numaradakiler gibi haftada bir gün çaylı, pastalı, şekerlemeli toplantılar yapacağım.

— Hanım! Öyle şeyler bizim harcımız değil.

Şazimend hanım derhal karşılık verdi:

— Niçin harcımız olmuyormuş? Avuç dolusu para ver, Gümüşsularında, alettirikli, sansorlu, alafranga konfurlu aportuman tut, sonra da içine gir, sünepe sünepe otur. O vakit bizim eski semtin suyu mu çıktıydı? Madem ki Allah sana para verdi.. Nereden verdi? nasıl verdi? onu hâlâ da sormuyorum... O parayı üreteceksin. Asıl onu üretmemek günahın en büyüğü!

— Sana haber vermeseydim?.

— Vermeseydin. Ben de güzel güzel, eskisi gibi otururdum öbür evde. Fakat artık öne doğru attığım adımı bana tekrar geriye aldıramazsın.

— Arkası var —

★★★★★★★★★★★★★★★★

TÜRK MEŞHURLARI

ANSİKLOPEDİSİ

Yazan:
İ. ALÂETTİN GÖVSA

★

Edebiyatta, Sanatta, Harpte, Politikada ve her sahada şöhret kazanmış olan Türklerin *hayatları* ve eserleri

YEDİGÜN Neşriyatından olan bu eser, her ayın birinde 32 sayfalık *fasikül* halinde çıkacak ve 12 fasikülde tamamlanacaktır.

★

BİRİNCİ FASİKÜL
1 Mayısta çıkıyor
Fiyatı 50 Kuruştur.

Bu eser kâğıt vaziyeti dolayısile mahdut basıldığından fasikülünüzü *şimdiden bayiinize sipariş ediniz*, yahut 6 lira göndererek 12 fasiküle abone olunuz.

Adres: İstanbul, Ankara Caddesi *YEDİGÜN* İdarehanesinde Ansiklopedi Servisi.

★★★★★★★★★★★★★★★★

FASFOTİN
NECATİ

Yavrunun *kuvvetli*, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir.

Vitamini bol, *kalorisi* fazla olan bu kıymetli bebek gıdasını minimilere mutlaka yediriniz.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ.

Bahçekapı : SALİH NECATİ

KARİKATÜR

İDAREHANESİ
İstanbul, Ankara caddesi, Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon : 23031.

ABONE ŞARTLARI
Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

★

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

★

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Yeni Çıktı

HER KİTAPÇIDA **1** LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

TAZE KREMA

Günlük tuzsuz tereyağı

Yemeklik tuzlu tereyağı

Veral

Yağ sergisi

İstiklâl caddesi Parmakkapı

No. 64. Tel : 41775

EV İlâçları

Yazan : Dr. NURİ ERGENE
Bütün nebatların sağlık üzerine olan tesirlerini resimlerile bu eserde bulacak ve kullanma şekillerini öğreneceksiniz. (Ev İlâcları) ayni muharririn (Ceb Doktoru) eseri kadar faydalı ve lâzımdır. Hiç kimse bu eserden kendini mahrum edemez. Karton cildli olarak her yerde (125) K.

— YEDİGÜN NEŞRİYATI —

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.
Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Yeni PUDRA RENKLERİ

önünde

KADINLARIN HAYRETİ

SİHRAMİZ BİR KOLORİMETRİK MAKİNE SAYESİNDE İSTİHZAR EDİLEN PUDRA

TENİN GÜZELLİĞİNİ ON MİSLİ ARTTIRIR.

★

Teninize en uygun gelecek pudranın tam rengini veren yeni bir Kolorimetrik makina icadedilmiştir.

Bu sayede şimdiye kadar görülmemiş emsalsiz bir güzellikte orijinal pudra renklerinin istihzarına imkân verilmiştir. Bunları yalnız Tokalon pudralarında bulabilirsiniz. Bu pudra rüzgârlı ve yağmurlu havalarda bile bütün gün sabit kalır. Burnun parlamasına mani olur. Hususi ve beratlı bir usul dairesinde istihzar edilmiştir. Bu yeni Tokalon pudrasının en son yeni ve *cazip renklerini* bugünden tecrübe ediniz. Daha genç ve güzel görününüz.

BAŞ DÖNMESİ, UYKUSUZLUK, SİNİR, BAYGINLIK, ÇARPINTI HALLERİNDE

Nervital

DENİZ, HAVA, TREN SEYAHATLERİNDE MÜESSİR BİR DEVADIR.

GÖZTEPE ECZANESİ-İstanbul

KÜÇÜK SİPARİŞ

30 liraya kadar her nevi sipariş postada tediyeli

Muhayyer

olarak derhal gönderilir.
Sipariş verebilmek için mektupla bir liralık posta pulu göndermek lâzım ve kâfidir.

İstanbul posta kutusu No. 198

Karikatür

TOMBUL TEYZE AMERİKADAN DÖNDÜ:

Tombul teyze — Ne çabuk geldik... İnsan dediğin kuş misalidir.
Kocası — Evet, kimi deve kuşuna benzer kimi de benim gibi serçeye!..

TT POSTASI

Bodrumdan Nizameddin Aydoğan :

S — Bir kaç senedenberi burada da bir Tombul teyze var, sizi onunla karşılaştırıp tanıştırmak istiyoruz. Bodruma teşrif eder misiniz?

C — Biz burada partımanlara güç sığıyoruz, bodruma nasıl sığarız!.

Galatadan Atâ :

S — Tombul teyze San Fransiskoya ne sıfatla gitti?

C — Kendi sıfatile... Gazetemizin küçük bir muharriri olarak!

Turhaldan A. Akkan,
Simavdan Kâzım Bingöl,
Keşandan Tur Altın :

S — Tombul teyzenin kocasının işi nedir?

C — Mirasyedidir. Kayın valdesinden kalan büyük serveti yemekle meşgul!